



**Asamblea Parlamentaria Euro-Latinoamericana
Euro-Latin American Parliamentary Assembly
Assemblée Parlementaire Euro-Latino Américaine
Assembleia Parlamentar Euro-Latino-Americana**



DEN EURO-LATINAMERIKANSKE PARLAMENTARISKE FORSAMLING

Udvalget om Økonomiske, Finansielle og Handelsmæssige Anliggender

14.8.2012

FORELØBIG

FORSLAG TIL BESLUTNING

om fødevarerikkerhed i et EU-LAC-perspektiv

EP-medordfører:

LAC-medordfører:

Fødevarerikkerhed i et EU-LAC-perspektiv

Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde,
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om en "temastrategi for fødevarerikkerhed — Fødevarerikkerhed: virkeliggørelse af millenniumudviklingsmålene" (COM(2006)021), der blev vedtaget den 25. januar 2006,
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om en EU-rammepolitik for bistand til løsning af udviklingslandenes fødevarerikkerhedsproblemer (COM(2010)0127), der blev vedtaget den 31. marts 2010, og til Rådets konklusioner, der blev vedtaget den 10. maj 2010,
 - der henviser til betænkning fra Europa-Parlamentets Udviklingsudvalg af 19. juli 2011 om EU-rammepolitik for bistand til løsning af udviklingslandenes fødevarerikkerhedsproblemer,
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om humanitær fødevarerbistand (COM(2010)0126), der blev vedtaget den 31. marts 2010, og til Rådets konklusioner, der blev vedtaget den 10. maj 2010,
 - der henviser til Rom-erklæringen om verdens fødevarerikkerhed, der blev vedtaget i 1996 i anledning af afholdelsen af De Forenede Nationers Fødevarer- og Landbrugsorganisations (FAO's) verdensfødevarerøpmøde,
 - der henviser til FAO's årsberetning fra 2011 om status over den manglende fødevarerikkerhed i verden ("The State of Food Insecurity in the World"),
 - der henviser til nyhedsbrev om fødevarer- og ernæringsikkerhed fra FAO's Regionalkontor for Latinamerika og Caribien for perioden januar-marts 2012,
 - der henviser til G20-ledernes erklæring fra Los Cabos af 19. juni 2012 og rapporten fra G20-landenes vice-landbrugsministre, der blev vedtaget i Mexico City den 18. maj 2012,
- A. der henviser til, at artikel 25, stk. 1, i verdenserklæringen om menneskerettighederne af 1948 anerkender, at enhver har ret til en sådan levestof, som er tilstrækkelig til hans og hans families sundhed og velvære, herunder til føde;
- B. der henviser til, at lederne af 185 lande i Rom-erklæringen om verdens fødevarerikkerhed på verdensfødevarerøpmødet (Rom, 1996) på ny bekræftede enhvers ret til adgang til sunde og nærende fødevarer i overensstemmelse med retten til passende ernæring og enhvers grundlæggende ret til ikke at lide sult;
- C. der henviser til, at fødevarerikrisen i 2006-2008 medførte, at 39 lande i verden, hovedsagelig i Afrika og Asien, stod over for akut fødevarerangel, som krævede øjeblikkelig bistand udefra og har haft meget store konsekvenser for de mest sårbare

befolkningsgrupper;

- D. der henviser til, at antallet af fødevarekriser er fordoblet i løbet af de sidste tredive år, og at det forventes, at denne tendens vil fortsætte i de næste årtier som følge af et sammenfald af en række faktorer, hvoraf følgende skal fremhæves: klimaforandringer og forværring af de ekstreme vejrfænomener, stigning i verdens befolkningstal og den store vækst i de nye vækstøkonomier, ændrede forbrugsvaner og -mønstre i de traditionelle samfund, forvridninger i den måde, forsynings- og markedsføringskæden for fødevarer fungerer på, stigende energipriser, udbredelse af biobrændstoffer og den omsiggribende finansielle spekulation i råvarer;
 - E. der henviser til, at bekæmpelsen af sult og fejlernæring, på trods af de fremskridt, der er sket i løbet af de sidste årtier, er gået i stå i de fleste regioner i løbet af de sidste fem år, bl.a. på grund af stigningen i råvarepriserne;
 - F. der henviser til, at problemet med manglende fødevaresikkerhed rammer de mest sårbare befolkningsgrupper ekstra hårdt, og at disse grupper kan se, hvordan deres købekraft forringes, samtidig med at flere mennesker sendes ud i fattigdom; der henviser til, at fejlernæringen af børn og unge har alvorlige og varige konsekvenser for den fysiske og intellektuelle udvikling, og den begrænser befolkningens potentiale på længere sigt;
 - G. der henviser til, at sult og fattigdom i Latinamerika navnlig er koncentreret i landdistrikterne, hvor små lokale producenter driver subsistenslandbrug på udpint og ufrugtbar jord, og at deres indkomst er afhængig af den overskudsproduktion, som de er i stand til at opnå;
 - H. der henviser til, at Latinamerika, til trods for at denne region har en stærk landbrugssektor og er nettoeksportør af råvarer, ikke som helhed har haft gavn af de høje råvarepriser på de internationale markeder;
 - I. der henviser til, at den manglende fødevaresikkerhed – ud over at være et alvorligt humanitært problem – udgør en betydelig trussel mod stabiliteten, freden og sikkerheden i verden;
 - J. der henviser til, at der som følge af ovenstående er fremkommet en øget bevidsthed på verdensplan i de seneste år om omfanget af fødevaresikkerhedsproblemet, hvilket har fremmet indsatsen for at styrke den internationale samordning og forvaltning på dette område;
1. opfordrer indtrængende Den Europæiske Union (EU) og Latinamerika og Caribien (LAC) til fortsat at kæmpe for at nå det første 2015-mål (millenniumudviklingsmål) om mellem 1990 og 2015 at halvere andelen af mennesker, der råder over en indkomst på under en dollar om dagen, og halvere andelen af mennesker, der sulter; der minder om den tætte forbindelse mellem mangel på fødevarer og fattigdom og giver udtryk for bekymring over, at der stadig er lang vej igen, før dette mål er nået, og at over en sjettedel af verdens befolkning stadig lever i sult og fattigdom;
 2. udtrykker bekymring over fødevarernes høje prisniveau, som begge regioner i øjeblikket

står over for, samt over FAO's prognoser om, at denne tendens med stigende og svingende fødevarepriser vil fortsætte i de kommende årtier;

3. er opmærksom på den voksende enighed om den strukturelle – og ikke cykliske – karakter af de grundlæggende ændringer i udbud og efterspørgsel på fødevarer på verdensplan, som forårsager en stadig større stigning i fødevarepriserne; er enig i, at det nævnte strukturelle misforhold skyldes mange forskellige fænomener, såvel faktiske som finansielle fænomener;
4. deler den bekymring, som adskillige internationale organer har givet udtryk for, vedrørende den stadig tættere forbindelse mellem markederne for landbrugsfødevarer og de finansielle markeder; deler endvidere den overbevisning, at investeringsfondenes og pensionsfondenes stærke position på markederne for finansielle derivater for råvarer i afgørende grad har bidraget til ustabilitet på og forvriddning af markederne i løbet af de seneste år;
5. konstaterer, at opkøbet af store landbrugsarealer i Latinamerika, selv om det er et fænomen, der er vanskeligt at sætte tal på, er steget eksponentielt i løbet af de sidste år, hjulpet på vej af stigningen i fødevarepriserne og forventninger om høje afkast; bemærker, at selv om denne form for opkøb kan være fordelagtig for køber og sælger, kan forskellen i deres forhandlingssituation give et resultat, der ikke er særlig gunstigt for den mindre producent, og bevirke, at lokalbefolkningen mister adgang til jorden, samt at denne koncentrerer på få, udenlandske hænder;
6. tilskynder regeringerne i EU og LAC til at fortsætte med at samarbejde i forskellige multilaterale forvaltningsorganer for fødevarer sikkerhed samt til at anvende de forskellige muligheder for tværregional dialog mellem EU og LAC til at samordne deres holdninger til dette emne og bringe dem nærmere på hinanden; anbefaler, at begge regioner, når det gælder om at finde globale løsninger, afholder høringer af civilsamfundets forskellige sektorer og navnlig af landbrugsorganisationerne og de oprindelige folk;
7. opfordrer regeringerne til at integrere fødevarer sikkerhed i deres politikker og garantere sammenhæng mellem deres landbrugs-, handels-, energi- og udviklingspolitikker; finder det i denne henseende passende, at EU's og LAC's mest udviklede økonomier gennemgår deres landbrugsstøtteordninger og undersøger eventuelle afledte virkninger af de incitamenter, der er sat i gang i sektoren for biobrændstoffer;
8. er enig i at tilskynde til at finde bæredygtige løsninger på lang sigt på problemet med manglende fødevarer sikkerhed; understreger behovet for at bevare programmerne for øjeblikkelig adgang til fødevarer og indtægtsoverførsel for at afhjælpe fødevarer kriser, men opfordrer samtidig til, at indsatsen koncentrerer om især at finde løsninger til udvikling af landdistrikterne og til at øge produktiviteten, som kan løse situationen på mellemlang og lang sigt;
9. bemærker behovet for politikker, der fremmer udnyttelse af vækstmulighederne i landbruget; fremhæver forbedring i produktionsmetoderne og af jordforholdene, såvel som forskning i og udvikling af afgrøder, frø og genmodificerede afgrøder; bemærker, at det for at kunne udnytte dette vækstpotentiale ligeledes er nødvendigt at investere i

landbrugernes uddannelse gennem specifikke kapacitetsprogrammer samt i infrastrukturer i landdistrikterne, som forbedrer handelsmulighederne for de mindre landbrugere og hjælper med at skabe dynamiske lokale markeder;

10. anbefaler, at der lægges mere vægt på politikker for tilpasning af produktionen og forbruget af råvarer, hvor dyrkning af de sorter, der bedst svarer til lokalbefolkningens ernæringsmæssige behov, begunstiges, men også for tilpasning til klima- og jordforholdene; bemærker ligeledes nødvendigheden af at undgå ikke-bæredygtige praksisser, der bidrager til jordforringelse, samt at det er hensigtsmæssigt at iværksætte politikker for diversificering af produktionen som et alternativ til monokulturen, som er meget udsat for klimamæssige risici, skadedyr og prisudsving; bemærker, at disse foranstaltninger – suppleret med en mere omfattende undervisning i ernæring – ville gøre det muligt at redde traditionelle basale fødevarer, der udvider fødevarergrundlaget og derved forbedrer befolkningens ernæringstilstand;
11. opfordrer regeringerne til at træffe foranstaltninger for at støtte familielandbrug, navnlig foranstaltninger, der sigter mod at lette adgangen til kredit; bemærker, at familielandbrug generelt ikke er blevet begunstiget af de høje fødevarerpriser på grund af den begrænsede konkurrence på markederne, de høje inputpriser og deres uforudsigelige indkomster, hvorimod de er hårdt ramt af prisudsving, hvilket har gjort det vanskeligt at planlægge deres aktiviteter, virket afskrækkende med hensyn til at træffe investeringsbeslutninger og begrænset deres adgang til kredit;
12. opfordrer EU og dets medlemsstater til at fortsætte deres indsats på udviklingssamarbejdsområdet, selv på et tidspunkt som dette, hvor der er stramme budgetrestriktioner; understreger desuden, at EU og dets medlemsstater bidrager med over halvdelen af den offentlige udviklingsbistand på verdensplan, og at en væsentlig del af denne er rettet mod programmer for fødevareressourcer, navnlig i de lande i regionen, der anses for at være mest sårbare med hensyn til fødevareressourcer, dvs. Honduras, Nicaragua, Cuba og Haiti; glæder sig over, at fødevareressourcen på 1 000 millioner EUR, som EU anvendte til at afhjælpe fødevareressourcen i 2006-2008, fungerer tilfredsstillende;
13. bakker stærkt op om FN's Fødevarerprogram, da det har vist sig at være særdeles effektivt til meget hurtigt at få fødevarer frem til de mest udsatte befolkningsgrupper som reaktion på de tilbagevendende fødevareressourcen i de seneste år;
14. glæder sig over G20-landenes landbrugsministres vedtagelse i juni 2011 af en handlingsplan vedrørende prisvolatilitet i forbindelse med fødevarer og landbrug og navnlig over iværksættelsen af et landbrugsmarkedsinformationssystem (AMIS); anerkender i denne forbindelse den vigtige rolle, som bedre oplysning og gennemsigtighed på markederne spiller med hensyn til at mindske prisudsvingene på råvaremarkederne;
15. anmoder regeringerne om at tage de nødvendige skridt til at bekæmpe overdreven spekulation, misbrug og manipulation på råvaremarkederne; understreger, at indsatsen for at regulere finansmarkederne, hvis den skal være effektiv, bør foregå på verdensplan; tilslutter sig i denne forbindelse henstillingen fra G-20 om at forbedre reguleringen og overvågningen af råvarederivatmarkederne og støtter de principper for regulering af og

tilsyn med råvarederivatmarkeder, som Den Internationale Børstilsynsorganisation (IOSCO) forelagde i september 2011; anmoder ligeledes IOSCO om hurtigt at udarbejde henstillinger om, hvad der skal gøres for at iværksætte de nævnte principper;

16. anerkender, at hvert enkelt land skal have sine egne fødevarer sikkerhedsstrategier, som indfører en fornuftig balance mellem støtte til den nationale produktion og dækning af behovet for fødevarer gennem handel; bemærker, at det således er afgørende at have et stabilt, forudsigeligt og gennemsigtigt handelssystem uden fordrejninger for at bevæge sig i retning af fødevarer sikkerhed og øget produktivitet i landbruget;
17. opfordrer de nationale regeringer til i overensstemmelse med henstillingerne fra FAO at afstå fra at vedtage restriktive handelspolitikker for at afhjælpe interne fødevarer sikkerhedsproblemer, eftersom denne form for praksis fremmer en større prisstigning og prisudsving på de internationale markeder; opfordrer i denne henseende regeringerne til at bakke op om den aftale, der blev indgået på G20, for at afskaffe (og ikke i fremtiden indføre) eksportrestriktioner på fødevarer samt de ekstraordinære afgifter, der pålægges fødevarer indkøbt til ikke-kommercielle, humanitære formål af Verdensfødevarerprogrammet; opfordrer ligeledes regeringerne til at fortsætte forhandlingerne om at omsætte den nævnte aftale til en global og bindende forpligtelse over for Verdenshandelsorganisationen;
18. er opmærksom på Verdensbankens analyse, hvori de sidste års store stigning i logistik- og transportomkostningerne angives som en vigtig faktor for stigningen i råvarepriserne; opfordrer derfor indtrængende begge parter til at lægge mere vægt på politikker til lettelse af handelen og liberalisering af transporten, såvel inden for den enkelte region som mellem LAC og EU;
19. pålægger sine to formænd at sende denne beslutning til formandskabet for EU-LAC-topmødet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen, parlamenterne i EU's medlemsstater og alle lande i Latinamerika og Caribien, Det Latinamerikanske Parlament, Det Centralamerikanske Parlament, Det Andinske Parlament, Mercosurparlamentet, sekretariatet for Det Andinske Fællesskab, Mercosurs kommission af faste repræsentanter, det permanente sekretariat for Det Latinamerikanske Økonomiske System samt generalsekretærene for OAS og UNASUR.